

Sygn. akt I C 2638/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu, I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SR Katarzyna Balcerczyk

Protokolant: Marta Floreczyk

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2018 roku w Zgierzu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. T. (dawniej N.)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki A. T. kwotę 6.558,95 zł (sześć tysięcy pięćset pięćdziesiąt osiem 95/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 marca 2016 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki A. T. kwotę 1.489,44 (tysiąc czterysta osiemdziesiąt dziewięć 44/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. przyznaje biegłemu sądowemu P. J. uzupełniające wynagrodzenie za ustną opinię uzupełniającą z dnia 8 marca 2018 roku w kwocie 8,08 (osiem 08/100) złotych, którą to kwotę nakazuje wypłacić w następujący sposób:
  - a. kwotę 4,04 (cztery 04/100) złotych z zaliczki zaksięgowanej pod poz. (...)/ (...);
  - b. kwotę 4,04 (cztery 04/100) złotych z zaliczki zaksięgowanej pod poz. (...)/ (...);
5. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Zgierzu kwotę 328 (trzysta dwadzieścia osiem) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;
6. nakazuje wypłacić z funduszy Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Zgierzu na rzecz A. T. kwotę 27,56 (dwadzieścia siedem 56/100) złotych tytułem zwrotu niewykorzystanej zaliczki zaksięgowanej pod poz. sWB (...);
7. nakazuje wypłacić z funduszy Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Zgierzu na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 27,56 (dwadzieścia siedem 56/100) złotych tytułem zwrotu niewykorzystanej zaliczki zaksięgowanej pod poz. (...)/ (...).

Sygnatura akt I C 2638/16

UZASADNIENIE

W dniu 28 października 2016 roku powódka A. N. wystąpiła do Sądu Rejonowego w Zgierzu o zapłatę od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 2000,00zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 marca

2016 roku do dnia zapłaty. Jednocześnie powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powódka wskazała, iż dochodzona kwota związana jest z uszkodzeniem w wyniku wypadku drogowego z dnia 1 lutego 2016 roku należącego do niej pojazdu. Podniosła, iż ubezpieczyciel wypłacił na jej rzecz tytułem odszkodowania kwotę 3145 zł. Powódka naprawiła pojazd, i w niniejszym postępowaniu dochodzi zapłaty kwoty stanowiącej różnicę między kosztem doprowadzenia pojazdu do stanu sprzed wypadku – 9.703,96zł, a wartością wypłaconego odszkodowania przez pozwaną – 3.145,00zł, ograniczonej do czasu wydania opinii przez biegłego do kwoty 2000,00zł.

(pozew – k. 2 – k. 3v.)

W odpowiedzi na pozew z dnia 3 marca 2017 roku pozwana (...) Spółka Akcyjna wniosła o oddalenie powództwa, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż w niniejszej sprawie mamy do czynienia ze szkodą całkowitą przedmiotowego pojazdu, a koszt naprawy (13.642,78zł) przewyższałby wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym. Pozwana podniosła także, iż wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 9800,00zł, zaś wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 6655,00zł.

(odpowiedź na pozew – k. 28 – k. 31)

Na rozprawie w dniu 8 marca 2018 roku pełnomocnik powódki złożył do akt pismo z rozszerzeniem powództwa do kwoty 6558,96zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 marca 2016 roku dnia zapłaty, oświadczając przy tym, iż powódka w chwili obecnej nosi nazwisko T.. Pełnomocnik pozwanej wniosł o oddalenie rozszerzonego powództwa.

(protokół – k.113)

Na dalszym etapie postępowania strony podtrzymały swoje stanowisko w sprawie.

Sad Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 lutego 2016 roku pojazd R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do A. N. uległ uszkodzeniu w wyniku wypadku.

(bezsporne)

Powódka nabyła pojazd w marcu 2015 roku. Pojazd został sprowadzony z Austrii, wcześniej pojazd nie był uszkodzony, był w dobrym stanie zarówno technicznym jak i estetycznym.

(zeznania powódki – k. 113 w zw. z wyjaśnieniami powódki – k. 111-k. 122 [00:04:14-00:25:48] 57 – k. 58; pismo Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego – k. 60)

Wartość pojazdu R. (...), należącego do powódki, w dniu 1 lutego 2016 roku w stanie nieuszkodzonym wynosiła 11.200,00zł, zaś wartość pojazdu po szkodzie, wyliczona metodą zredukowanego kosztu naprawy wynosiła 4.200,00zł. Koszt naprawy wykonanej przez (...) s.c. zgodnie ze specyfikacją części wskazanej na fakturze wynosiła 9.703,95zł. Przy tego rodzaju naprawie szkoda nie miała charakteru szkody całkowitej. Naprawa doprowadziła pojazd do stanu sprzed szkody pod względem eksploatacyjnym. Koszt naprawy tego pojazdu przy użyciu części oryginalnych z logo producenta wyniósłby około. 13.000 złotych. Wszystkie części zamienne, którymi handluje się na rynku, są dopuszczone do obrotu. Ich jakość odbiega in minus od części oryginalnych, poza zamiennikami Q. W ostatnich jednak latach jakość zamienników nieoznaczonych symbolem Q diametralnie się poprawiła.

(opinia biegłego – k. 76-k.78; uzupełniająca opinia biegłego – protokół k. wycena z dnia 1 grudnia 2017 roku – k. 80-83; arkusz ustalenia wartości pojazdu – k. 84 – k. 88, kalkulacja naprawy – k. 89)

Pojazd ubezpieczony był w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.. W związku z uszkodzeniem dokonano zgłoszenia szkody, która to została zarejestrowana pod numerem (...).

(bezsporne, a nadto pismo ubezpieczyciela z dnia 12 maja 2016 roku – k. 7, pismo ubezpieczyciela z dnia 15 lutego 2016 roku – k. 9)

Pismem z dnia 15 lutego 2016 roku pozwany poinformował powódkę, iż z uwagi na zakres uszkodzeń pojazdu, jego naprawa jest nieuzasadniona, i nie pokryje on jej kosztów. Wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym wskazano na kwotę 10.200 złotych, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 5600,50 złotych, wartość odszkodowania na kwotę 4599 złotych. Jednocześnie w dniu 11 lutego 2016 roku sporządzono na zlecenie pozwanego kosztorys, w wyniku którego Koszt naprawy ustalono na 13.642,78zł zaś wartość pojazdu sprzed zdarzenia na kwotę 10.200 zł minus korekta ujemna z wysokości 7 % za pochodzenie pojazdu. .

(pismo ubezpieczyciela z dnia 15 lutego 2016 roku – k. 9; kosztorys E.'s nr (...) – k. 10; wycena pojazdu – k. 11; wycena – k. 43)

W dniu 22 lutego 2016 roku (...) s.c. na zlecenie powódki dokonała kalkulacji naprawy przedmiotowego pojazdu, która to została wyceniona na 9.760,15zł.

(kalkulacja naprawy – k. 14)

Pismem z dnia 4 marca 2016 roku (...) Zakład (...) skierował do (...) s.c. pismo, w którym poinformował, iż nie pokryje kosztów ewentualnej naprawy dokonanej przy użyciu części używanych.

(pismo z dnia 4 marca 2016 roku – k. 12)

(...) s.c. dokonała naprawy pojazdu należącego do A. N.. W związku z dokonaną naprawą została wystawiona faktura VAT nr (...) w dniu 4 kwietnia 2016 roku. Do naprawy pojazdu użyto części nowych oraz zamienników.

(kserokopia faktury VAT – k. 13; zeznania powódki – k. w zw. z wyjaśnieniami powódki – k. 57 – k. 58, uzupełniająca opinia biegłego- k. 112)

Pismem z dnia 12 maja 2016 roku pozwana poinformowała powódkę, iż przyznała odszkodowanie w ogólnej kwocie 4953,10 zł z czego kwota 3145,00zł z tytułu uszkodzenia pojazdu , zaś kwota 1808,10 zł dotyczyła kosztów pojazdu zastępczego.

(pismo ubezpieczyciela z dnia 12 maja 2016 roku – k. 7)

Pismem datowanym na dzień 26 września 2016 roku pełnomocnik powódki wezwał (...) Spółkę Akcyjną do zapłaty na rzecz powódki kwoty 6.558,96zł w związku ze zrealizowaną naprawą.

(wezwanie do zapłaty – k. 19)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie zeznań powódki oraz załączonych przez strony w trakcie niniejszego postępowania dokumentów, które to nie były przez żadną ze stron kwestionowane. Przede wszystkim zaś Sąd oparł swoje ustalenia na podstawie opinii biegłego z zakresu techniki pojazdów, wyceny pojazdów i kosztów napraw. Opinię złożoną w niniejszej sprawie należało uznać za spójną i logiczną,. Biegły zdecydowanie oraz merytorycznie odniósł się w uzupełniającej opinii ustnej do wszelkich zastrzeżeń oraz pytań strony pozwanej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Warunki odpowiedzialności pozwanego określają w przedmiotowej sprawie przepisy kodeksu cywilnego dotyczące umowy ubezpieczenia – art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c., art. 821 k.c. i art. 822 k.c., art. 436 § 2 k.c. a nadto ustawa z dnia 22 maja 2003 roku

o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych . (Dz. U. z 2013 r. poz. 392 ze zm.).

W niniejszej sprawie pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności na podstawie umowy odpowiedzialności cywilnej. Podniosła jednak, że wypłacone odszkodowanie w wymiarze 3145,00zł było adekwatne do zakresu szkody i zakwestionowała koszt naprawy pojazdu, wskazując, iż w niniejszej sprawie mamy do czynienia ze szkodą całkowitą, a koszt naprawy przewyższałby wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym.

Wystąpienie tzw. szkody całkowitej uzależnione jest od określonego poziomu kosztów naprawy. Niejednokrotnie naprawa pojazdu jest wówczas nie tylko możliwa, ale stanowić może najwłaściwszy sposób naprawienia szkody (wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 29 stycznia 2002 r. V CKN 682/00, Legalis 326827).

Należy również wskazać, iż, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, roszczenie o świadczenia należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ustawowego ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej (OC) z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest co do zasady wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została już dokonana, wysokość świadczeń obliczać należy na podstawie ustaleń co do zakresu uszkodzeń i technicznie uzasadnionych sposobów naprawy, przy przyjęciu przewidzianych kosztów niezbędnych materiałów i robocizny według cen z daty ich ustalenia. Naprawa pojazdu przed uzyskaniem świadczeń z ubezpieczenia i jej faktyczny zakres nie ma zasadniczego wpływu na powyższy sposób ustalenia ich wysokości. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, powstaje z chwilą wyrządzenia szkody

i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2003 r., IV CKN 387/01, Lexnr 141410, uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSPiKA 2002, nr 7-8, poz. 103 oraz orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 1988 r., I CR 151/88, niepubl.). Przy takim rozumieniu obowiązku odszkodowawczego

nie ma w zasadzie znaczenia prawno okoliczność, czy poszkodowany dokonał naprawy oraz czy i jakim kosztem to uczynił. (zob. też wyrok SN z dnia 16 maja 2002 roku, V CKN 1273/00, Lex nr 55515, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22 lutego 2007 roku,

I ACa 1179/06, Lex nr 298601, wyrok SN z dnia 16 stycznia 2002 r., IV CKN 635/00, Lex nr 78370).

W niniejszej sprawie, sytuacja jest jednak nietypowa, albowiem poszkodowana zdecydowała się na naprawę pojazdu, i zastosowanie w nim nieoryginalnych części. Dochodzi w niniejszym postępowaniu jedynie zwrotu poniesionych rzeczywiście kosztów naprawy, które wyniosły 9.703,95 zł. W takiej sytuacji, przy ustalonej przez biegłego wartości pojazdu przed uszkodzeniem wynoszącej 11.200,00zł, koszt naprawy nie przekraczał wartości pojazdu sprzed wypadku, zatem nie ma racji pozwany twierdząc, iż doszło do tzw. szkody całkowitej.

Należy ponieść , iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów powszechnych, co do zasady poszkodowany może domagać się zastosowania przy naprawie uszkodzonego pojazdu części nowych i oryginalnych. Jest to jednak jedynie uprawnienie, nie zaś obowiązek poszkodowanego. Może on również- jak to miało miejsce w realiach niniejszej sprawy- zdecydować się na naprawę pojazdu z użyciem tzw. zamienników. Niewątpliwie powódce nie można zarzucić działania nieracjonalnego, skoro koszt dokonanej naprawy nie przekroczył wartości pojazdu sprzed szkody a zdaniem biegłego doprowadził pojazd pod względem eksploatacyjnym do stanu sprzed szkody. Powódka miała zatem pełne prawo podjąć taką decyzję. Niejednokrotnie przecież właściciel pojazdu uszkodzonego woli go naprawić nawet gdy koszt naprawy jest zbliżony do wartości pojazdu sprzed szkody ze względów np. sentymentalnych, lub też z chęci oszczędzenia sobie stresów i niewygody związanej z koniecznością zakupu nowego pojazdu.

Tym samym zasadnym było zasądzenie na rzecz powódki kwoty 6558,95zł, która to kwota stanowi różnicę między kosztami naprawy pojazdu, a kwotą wypłaconą już przez pozwaną (9703,95zł – 3145,00zł=6558,95zł).

Na marginesie jedynie zauważyć się godzi, iż nawet przy przyjęciu forsowanej przez pozwanego tezy, iż w niniejszej sprawie doszło do tzw. szkody całkowitej, albowiem naprawa pojazdu z użyciem części oryginalnych wyniosłaby ponad 13.000 złotych, wypłacona przez pozwanego na etapie postępowania likwidacyjnego kwota 3145 złotych nie rekompensuje szkody doznanej przez powódkę. Skoro bowiem pojazd powódki przed zdarzeniem wart był 11.200 złotych, zaś po szkodzie 4200 złotych to różnica pomiędzy tymi wartościami wynosi 7000 złotych, pozwany wypłacił zaś na rzecz powódki jedynie 3145. Do zapłaty nawet zatem przy przyjęciu koncepcji szkody całkowitej byłoby 3855 złotych.

W pozostałym zakresie, tj. co do 0,01 złotego, oraz w zakresie żądania odsetek od kwoty 6558,95 złotych sąd powództwo oddalił. O obowiązku zapłaty odsetek Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.p.c. w zw. z art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r. nr 124, poz. 1152 ze zm.), zasądzając odsetki od dnia 13 marca 2016 roku. W aktach sprawy, jak i aktach szkodowych brak jest jakiegokolwiek dokumentu potwierdzającego datę zgłoszenia szkody, jednak, jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, już w dniu 11 lutego 2016 roku pozwany wiedział o szkodzie, albowiem w tej dacie sporządzono na jego zlecenie kosztorys. Tym samym termin 30 dni za realizację świadczenia upłynął pozwanemu w dniu 13 marca 2016 roku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c., zasądzając na rzecz powoda 100,00 zł opłaty sądowej, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 472,44zł tytułem zaliczki uiszczonej przez powoda i wykorzystanej w niniejszym postępowaniu (k. 71) oraz 900zł wynagrodzenia pełnomocnika (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 - obowiązującego na datę złożenia pozwu).

On nieuiszczonych kosztach postępowania, na które złożyła się opłata sądowa od rozszerzonej części powództwa w wymiarze 328zł orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594) .

O uzupełniającym wynagrodzeniu biegłego orzeczono na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 roku w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. nr 2013, poz. 518) oraz art. 288 k.p.c. w zw. z art. 89, 90 oraz art. 92 cytowanej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Na podstawie art. 80 ust. 1 cytowanej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano zwrócić stronom kwoty po 27,56 złotych niewykorzystanych zaliczek na poczet wynagrodzenia biegłego.

W tym stanie faktycznym należało orzec jak w sentencji.